

stemme for dette Forslag. Jeg ser ingen Grund til ikke at gøre det, idet jeg ikke skjønner, at den paagældende Embedsmand, som ved den næste Embedsledighed kommer ind i dette Embede og bliver Eier af Eiendommen, kan siges at ske nogen Uret derved, at han faar en Eiendom af denne Beskaffenhed, hvorfor han maa svare en aarlig Udelse af ialt 900 Kr., hvoraf 800 Kr. er Rente, det vil sige 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb er Rente, og Resten Afdrag paa Kapitalen. Efter 20 Aars Forløb, naar muligvis Jurisdiktionsstedet skal flyttes, vil Gjælden være nedbragt saaledes, at det ikke kan være tænkeligt, at han ikke skulde kunne faae det Beløb for Eiendommen, som den til den Tid staar ham i, og han vil da i 20 Aar have siddet i en udmærket god Bolig med de Befvemmeligheder, som jeg har nævnt, for en Udgift af ialt 900 Kr. aarlig og med et Jordstykke af 7 Tdr. Land god Jord, som maa være 2 à 300 Kr. værd aarlig, saa at hans Husleie inklusive Kontorlokale kun bliver mellem 600 og 700 Kr. Derved skjønner jeg ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at man gaar den paagældende Embedsmand for nær. Jeg skal derfor tillade mig endnu ved denne Behandling at anmode det høie Thing om at give sit Samtykke til, at de under Nr. 142 og 187 af den høitærede Justitsminister fremsatte Vædringsforslag maa gaa igennem.

Sagd: Jeg skal tillade mig at udtale mig om de samme Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler yttrede sig om. Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig dertil. Jeg skal bemærke, at naar jeg ser imellem de foreliggende Vædringsforslag det under Nr. 185 af Justitsministeren stillede Vædringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og hvorved man gaar ind paa Erhvervelsen af en Embedsbolig for Embedet som Byfoged og Bysskriver i Storeheddinge samt Herredsfoged og Skriver i Stevns—Faxe Herreder, kan jeg ikke Andet end forundre mig over, at man ikke vil gaa ind paa Erhvervelsen af en lignende Embedsbolig under Forhold, hvor det synes, at en ligesaa stor og tvingende Nødvendighed kræver det. Jeg kan ikke forklare mig det af anden Grund end de Udtalelser, som ere komne frem om, at paa Grund af Fernbaneanlæg kunde man ønske, at Thinghuset blev flyttet engang til Nabolstationen Hurup. Jeg skal bemærke, at det kunde være meget godt, hvis der virkelig var Udsigt til, at Thinghuset i en overskuelig Fremtid vilde blive flyttet. Jeg skal lade det Spørgsmaal ligge, om dette virke-

lig vilde være en tilstrækkelig Grund, da det dog ikke kan negtes, at det har sin store Betydning, naar der igennem en lang Tid har været etableret Thinghus og Herredskontor i et Sogn som Vestervig, hvorved der har dannet sig alle disse forskjellige Boliger og Opholdssteder for Apoteker, Distriktslæge, Sagsførere o. s. v., som knytte sig til et saadant Sted. Men jeg skal bemærke, at hvis det virkelig var givet, at man fik et Thinghus i Hurup, kunde jeg forstaa det; men da det tværtimod er givet, at der ikke i lange Tider, i de nærmeste 20 Aar, vil blive opført et Thinghus — dette har Amtsraadet erklæret — og da det, selv naar disse ere forløbne, er tvivlsomt, naar det vil ske — det er jo den Slags Spørgsmaal, som der kan tales om i en Menneftesalder, naar der ikke er nogen tvingende Nødvendighed til Stede — jiller det sig for mig saaledes, at man ikke vil kunne forsvare nu ikke at gjøre Noget for at sikkre Herredet disse Lokalteter, som ere af saa stor Vigtighed for Retspleiens Haandhævelse paa en for Beboerne bekvem og tilfredsstillende Maade. Naalig maa jeg særlig lægge Vægt paa, hvad den ærede sidste Taler paapegede, nemlig det mangelfulde Lokale, som haves til de Dokumenter, som paa Retskriverkontoret ligge sammendryngede, og som ofte kunne være af stor Betydning for Beboerne. Jeg skal derfor henstille til det høie Thing, om det ikke maatte finde Anledning til her at give den samme Bevilling, som Udvalget har tiltraadet under Nr. 185.

Berg: Jeg har tilladt mig under Nr. 5 udenfor Vædringsforslagslisten at stille et Vædringsforslag til dette Afsnit af Finantsloven. Jeg hører nu af den ærede Ordfører, at det er et farligt Forslag, fordi det bryder Aftaler osv. Dertil skal jeg sige, at det bryder i hvert Fald ikke Aftaler, som jeg er gaaet ind paa; thi jeg har aldrig i mit Liv indladt mig paa at bryde Aftaler eller løbe fra Udtalelser eller paa en Stille paa Hovedet af mine egne Grundsætninger. De Forretninger overlader jeg til Andre. Jeg vil dernæst paastaa, at den Finantsbehandling, som gaar ud paa, at naar et Udvalg aftaler Noget, er Thinget bundet, kan jeg ikke erkjende for rigtig. Det er Thinget, der for sin Del bestemmer Finantslovens Indhold, og ikke forudgaaende kjendte eller ukjendte Samtaler. — Og dersom det skulde indføres som Skik, at naar et Udvalg har aftalt Noget, saa skulde Thinget forud være bundet til at følge Udvalget, ved jeg ikke, hvor vidt man kunde fores ved en Finants-